

ANY XVI

LA GRALLA

PUBLICACIÓ SETMANAL

NÚM. 727

El Novè Volum de LA GRALLA

Dilluns, diada dels Reis, a migdia, va aparèixer el novè volum de les nostres publicacions. Així el que teníem propòsit que fos present de Nadal, es convertí en el present de Reis. Aquest retràs, que a nosaltres ens ha dolgut més que a tothom, és degut a infinitat de causes. Primerament, a que en el pensament de tots i cada ú dels que havíem de fer el volum, la data de Nadal no és una data fixa, exacta, inajornable com ho és la de la Festa major. El Nadal, de fet va des del dia que a Madrid fan sortir la «grossa», fins que els Reis, amb l'alegria ingènua de la mainada, posen fi a aquesta festa major de quinze dies o més que es fa amb l'acoblament de totes aquestes festes i festetes que de tan acostades que són, tenen totes un mateix sentit i en fan una de sola, que és Nadal.

Altra causa que ha motivat aquest retràs en l'aparició del nostre novè volum, és la feina que en aquesta època de l'any hi ha a tots els tallers i despatxos on havíem de proveir-nos d'aquells elements indispensables, tals com tintes, papers, fotogravats, etc.

Aquests obstacles han hagut d'ésser superats i han estat vençuts pel personal de la nostra impremta, que s'ha obligat a no gaudir gairebé de cap d'aquestes festes passades i a treballar de dies i de nits amb el sol i únic anhel que el volum aparegués dintre el cicle de les festes nadalenques. Aquest esforç dels nostres obrers ens complavem a fer-lo públic perquè demostra la compenetració que hi ha entre tots perquè per l'esforç comú hagin pogut reeixir els nostres propòsits en llaor de la ciutat i per la major cultura de la ciutat.

Explicats ja els motius d'aquest retràs involuntari, expressem la nostra satisfacció per les lloances que d'ençà de dilluns hem oït d'aquest novè volum, les quals les trametem ben agraïts a tots i a cada un dels que, ja sigui en una o altra forma, han col·laborat als nostres propòsits i han fet possible la publicació d'aquest bell volum que és una ullada al Granollers d'ahir i d'avui i l'expressió dels anhels pregonament sentits d'un demà més bell i esplendorós.

I ara, en regraciar cordialment a tots

Agrupaments Teatral

Nodriu amb pocs diners el vostre Arxiu encarregant els papers d'estudi (caudals) a En Salamero. Carrer de Francesc Layret, 26, primer, Granollers. Treball polític i econòmic.

per aquesta nova demostració d'afecte que hem rebut, volem declarar una cosa: que si circumstàncies semblants a les d'aquest any passat i del 1934, no ens hi obliguen, les nostres publicacions volem que tornin a ésser pregoneres de la festa major. Tot i que la multiplicitat d'anuncis—alguns d'ells sense cap efectivitat ni cap finalitat lloable—poden significar un petit obstacle, i tot i la molta feina que en aquell temps de l'any hi ha, és propòsit nostre d'esforçar-nos perquè a l'interès amb que els nostres llegidors i tots els conveïns esperen aquests volums, s'hi afegeixi l'interès per l'anunci de la festa. Puix que si aquestes publicacions pregonen la puixança de la ciutat, alhora portin arreu d'on el nom de Granollers tingui un petit ressò, l'eco de la festa que cada any senyala un nou avenç en la vida sempre ascendent de la nostra col·lectivitat.

La anormalitat al Casino

Aquests dies vénen essent objecte de molts comentaris unes cròniques publicades en «El Diluvio» del seu corresponent a la nostra ciutat, referents a la situació anormal que ha creat al Casino la incompreensible tossuderia del senyor Ramon Montanyà i Guasch, president dimíttit de la societat amb infules de dictador.

Entre els socis del Casino creix l'astorament davant l'actitud que vé mantenint el senyor Montanyà d'ençà de la reunió que es celebrà el dia 21 de novembre i que acabà en mig de gros escàndol provocat per la seva conducta.

Com a conseqüència d'aquells fets, fou presentada una sol·licitud de reunió extraordinària. Aital sol·licitud, que signaven 35 dels 61 socis accionistes que constitueixen el Casino, anava acompanyada d'una proposició perquè fos destituït el president i ho fossin també els seus companys de la Directiva que s'havien solidaritzat amb la seva estranya conducta. Però la reunió no es pogué celebrar. No es pogué celebrar perquè fou convocada sense abans haver-se'n demanat el corresponent permís a l'autoritat militar.

Des de llavors el Casino passa per una crisi que ningú no sap quan ni com acabarà. La majoria dels socis no dissimulen pas el seu enuig i continuament es succeeixen les proves de desafecte al qui s'ha entestat, ningú no sap perquè, a crear-se l'enemistat de tothom, No

s'ha procedit al canvi reglamentari dels individus de la Directiva, ni s'ha donat curs a la protesta dels socis, ni ningú no sap on es va ni afina a explicar-se el perquè d'aquesta actitud tan estrafolària que solament és en desprestigi del Casino. En canvi, un dia el senyor Montanyà ha agredit un soci i el reglament, que en aquests casos s'havia aplicat sempre amb tot rigor, s'ha vulnerat pels primers que l'havien de fer complir a tots els socis.

Hom creia que ara, havent-se restablert la normalitat constitucional i en vigència totes les garanties que dona la Constitució als ciutadans per a l'exercici dels seus drets individuals i col·lectius, res no s'oposaria a la celebració de la reunió que potser acabarà amb l'anormalitat del Casino; però fins ara tampoc no s'ha convocat aquella reunió que l'autoritat va suspendre i que els més maliciosos diuen que ja fou convocada en forma tal perquè motivés la seva suspensió.

L'excitació al Casino va creixent de dia en dia i la situació es va fent tan llevant, que no ens estranyaria que a la fi s'hagin de lamentar incidents encara més desagradables. Creiem, per tant, que entre tots hem de procurar que la normalitat es restableixi ràpidament al Casino, que és i que ha d'ésser sense dubtes de cap mena, de tots els socis, i no a mercè d'uns desaprensus.

Ara ho demanem per l'afecte que sentim a aquesta societat, on hem passat les hores més joioses de la nostra vida, i on ja els nostres pares —que en foren els fundadors—ens hi porta en en la nostra infància. Si el nostre prec sentimental no és atès com ens temem, fem promesa que farem valer tota la força que ens dona el dret d'ésser socis i la que ens dona el sentir-nos assistits per la raó i per la compenetració amb la gran majoria dels socis perquè s'acabi d'un cop aquest estat anàrquic que s'ha creat i es vé mantenint en la nostra societat per aquesta actitud inexplicable —diem-ne inexplicable— del qui indegudament, i en mig del desafecte de la societat, ocupa la presidència i exerceix una dictadura senzillament intolerable.

A. GARRELL

Posseïdors de Valors:

Persona competent en finances realitza operacions que permeten refer-se de les pèrdues sofertes en tota classe de Valors. Visiteu-me. No cobro com ulta. Despatx, de 11 a 11 de 4 a 7: Bruc, 27, ent. 2ª: Barcelona